

EN XERRIM

SETMANARI BILINGUE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I

N.º 51

Sóller 22 de Diciembre de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

Tres concejals menos

Dimars d'aquesta setmana se va reuni a sa Diputació sa Comissió Provincial per tractá sobre sas reclamacions electorals.

S'assunto que més interés despertava, era es de Sólle, motivat a un recurs presentat per D. Pera Bennasar Mayol contra sa validés de ses eleccions municipals que tengueren efecta en es primé districte de sa ciudad de Sólle.

Per assistí a n'aquesta reunió, dimars en so tren que surt a las 9'15,—y que per cert es Gerent des ferrocarril el fé retrassá prop de mitja hora,—sen anaren a Palma mes de cent cinquanta mauristas, capitanetjats per s' Alcalde de Sólle don Francesc Enseñat y varios Concejals. Es *Chicolaté* no va está malalt per anarí, es potecari Torrens deixá ses medicinas, y hasta en Tista Escalas s'estimá mes aná a Palma de gorra qu'aná a fé feina, Sa partida va essé molt alegre. Vérem també que partía en *Marroig*, pero suposam que hey anava de *detective*.

Arribats a Palma, anaren a «La Peña» ahónt hey havia es seu jefe D. Jeróni Estades, allá después des carinyosos saludos, esperaren s'hora, y cuando llegó el momento partiren en Comissió cap a sa Diputació, dispots a pasarhó tot a foc y a sanc si es diputats provincials no resolien s'assunto a favó seu. Es salón va essé insuficient per tantes personas y se varen havé de posá com arangades per cabrerí.

Uberta sa sessió y después de lletjada s'acta anterió, es diputat maurista, senyó Simó, va impugná es recurs del senyó Bennasar, diguent que de no haverse fetas ses eleccions es dia 11 per no poguerse constitui sa mesa degut a s'enfermedat des President, se feren es dia 14 amb a-

nuenci de tots es partits y que no hey va havé cap protesta.

El senyó Riquer, Diputat lliberal, li-contestá y li sostengué que legalment ses eleccions havian de tení efecte es diumenje dia 11.

Lo cert y segú va essé que después de discuti un bon rato, el senyó Massanet que presidía sa sessió trobá que ja n'havian parlat prou y possá a votació de si o no tenía que estimarse es recurs.

Una vegada feta sa votació resultá: es vot del senyó Simó, contrari a que fos estimat es recurs, pero ets altres quatre diputats, cumplint en sa ley, yotaren estima es recurs.

Aquí fué troya, cuant es públic se doná conta d'aquest acuerdo, es mauristas de Sólle varen da una demostració de lo qu'eran. Crits, insultos, amenases an es Diputats; segóns noticis los digueren de tot: canallas, pocasvergoñas, farsantes, porcs, etc. etc. Sa distingiren com *héroes* en *Pep Ferré*, en *Miquel Potacari* y en *Pinoy jove*. En *Cambuix* no va comensá a tens a *locá es corn* perque cuant va senti que s'estimava es recurs sa va creura que alló volía dí qu'es Diputats estimavan molt es sollerics presents y les daven rahó. Ja heu diu sa daje: «qui mal enten mal respon». Pero cuant en va está enterat torná una fiera.

Es President va cridá es portés perque fessen desalojá es local, pero no pogueran de cap manera. Seguiren es crits, seguirén ets escándols, cridaren ¡Viva Maura! cuant més anave més cridaven, alló va essé un infern, fins qu'el senyó Estades, jefe y cacique d'es partit maurista de Sólle pogue posá freno a n'aquest *descarri-lament* y los fé sorti des salón.

Una vegada defora seguían cridant y protestant de tot lo que no los convenia. Varen ofendre en frases grosseras a n'es

Diputat senyó Riquer, li siularen y hasta hey va havé intentone d'agresió.

Aixó es lo que passá dimars a se sessió de sa Diputació, y encare mos han dit que passaren més cosas. Noltros així mateix mos feim carrec y mos apena de que hajan d'ana penterra tres candidats que costaren tants de dobbés tants de sagrificis y tantes corregudas amb automóvil, tantas amenassas y tantas presions, es molt sensible, pero es triunfo de se justici brillará y lo qu'es just será just.

Cuant hey vá havé aquell escándol, a una sessió que celebrá es no-tro Ajuntament, ara fa cosa d'un añ y mitx, essent batle el senyó Morell,—que per cert hey va interveni se Guardia Civil—mos creguerem qu'es mauristas eran homos de *alto topete*, que no eran capassos de fé escándol, y mos mitx creguerem qu'es renovés havian estat es republicanetxós, ara ja no heu creim ja conexem es partit des desorde.

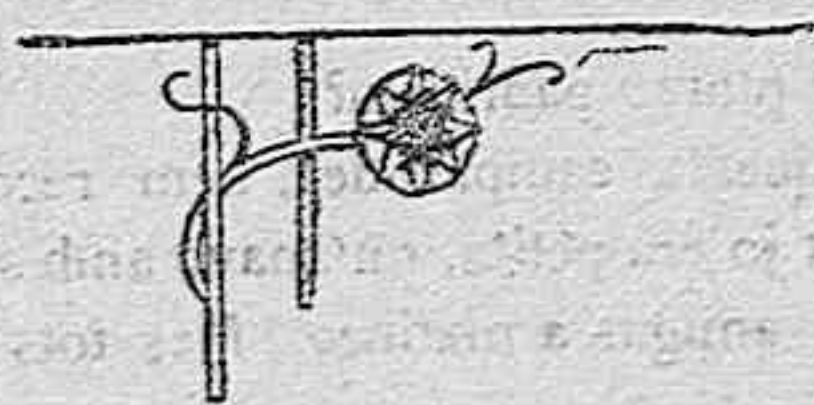
Noltros estam empagait de lo que a Palma ferén es sollerics. ¿Qué pensarán de Sólle es palmésanos? ¡Y llevó dirán si EN XERRIM es escandalós!

Sa tornada va essé trista: vengueren cansats, cap baix, escañats de cridá.

Amb élls venía també de Palma es célebre y humoristic *Blanco y Negro* que cantava alló de:

Dicen que vienen tristes
y es natural;
la cosa les ha salido
bastante mal.

FALDILLA

CUENTO

Sa missa d'es gall

—¡Jesús padrineta, y quin fret que fá! —
deyan tres ninetes es temps qu'anaven acos-
tantés a sa foguena. — Aquest fret mos arri-
bará a jelá.

—¡Refoscal fayas meas — las contestá sa
padrina — Aixó es propi de sas nits de Nadal.
Cuant jo era petita m'en recort qu'encare feya
mes fret qu'avuy. ¡Quin temps era aquell! Tal
dia com avuy anavem a sa missa des gall,
totas sas amigas. ...

—¿Y qu'es padrineta aixó de sa missa des
gall?

—¡Refosca! ¿Yaixó no sebau? Sa missa d'
es gall, es lo que voltros li deys matines.

—¿Y perque li diuen sa missa d'es gall
padrineta?

—¡Refosca! Tot heu voleu sebre. Si me
prometeu que no vos heu de dormi y que m'
heu d'escoltá amb atenció vos hó contaré.

—¡Contaumoshó padrineta contaumoshó!

—¡Bon refosca, en refoscada! Teniu pacienci
y escoltau que si m'heu d'interrumpi molt no
vos contare res: Idó aixó era un pajés, que
feya feyna d'es demati fins es vespre y lo
que guanyava no li bastava apenas per viure.
Vengué es vespre de Nadal, y l'homo tenia
gans de menjá un gall, pero no sabia d'hont
treura es dobbés. Pensant en que faria y que
no faria s'en vaná aconsejá amb un missé
veynat seu, per veure com conseguiria un
gall sense dobbés. Es missé qu'era un homo
de bulla, y llevó un *publicanot* dolent li di-
gué: —¿Saps qu'has de fé? Idó t'en vas a sas
matines, y cuant diguin se missa t'has de po-
sá a cridá diguent: — ¡Qué surtigue es gall!
¡Qué surtigue es gall! Y totduna en sortirá
un a devant tú. L'agafas el t'en dús y llevó
ja es teu. Es pajés sa grata es cap, li dá las
gratis, y partí cap a matines. S'entrá, y du-
rant tot es temps d'antes de sa missa no pa-
ssá res, pero cuant es capellá le deyá, es pa-
jés comensá a cridá: — ¡Qué surtigue es gall!
¡Qué surtigue es gall! ¡Qué surtigue es gall!
Tot Deu sa jirava y el miraven estranyats,
mes cuant no so pensaven s'apagaren tots es
llums de l'Iglesi... y dell'altá majo sortí una
claredat sorprendent, es temps, que de dins
sa claró sortía un gallot tot negre de mes de
deu metros dalí y sis d'ample.

—¡Jesús, padrineta, quina pó mos feys!

—Y si heu haguerau víst si que vos n'ha-
gués feta. Y tothóm pegá gisco prenguent
es portal, inelús es pajés qu'era es que l'ha-
via fet sorti y va sé es primé que fogi. Y des-
de llevonnes ensá sa gent li anat dant es nom
de sa missa des gall. Are ja he acabat.

—¡Jesús, predideta, mos heu fet agafá pó!
¡Y quin fret que fá!

Danc... danc... danc... danc...

—Y aixó qu'es padrineta!

—Ara tocan matines... ¡Quin temps era
aquell!...

—¿Perque plorau padrineta?

—Perqu'aquestas campanades, hem recor-
den de quant jo era petita, qu'anave amb sos
meus pares y amigas a matines. Mes tots ja

han morts. Me recordan de quant jo era ni-
na, que mumare hem mostrave tots es to-
rrons y coques, es temps que m'enllestia per
aná a sa missa des gall. Me recorden d'es
temps de sa meva juventut en que totas sas
donas amb so marinyec, y ets homos am sos
calsons a la justa se passetjaven es vespre
per sa plassa comprant tots ets objectes per
passá Nadal ¡Quin temps era aquell!.

—No plorau padrineta. Si llevó teniau es
vostros pares y amigas ara teniu sas vostras
netas....

Danc... danc... danc... danc...

—¡Oh senyó! ¡Quin temps era aquell!....

PEP NOY

ES DIA DE NADAL

LO QUE SURT

De dins es forn s'urt s'oló
que produexen es rostits

¡y estan tan ben enllestits
qu'hem fá enveja es mirarhó!
y de dins es mostradó
de qualche confiteria
(y conste que nos maria)
de sas coques es baf surt,
y per jo que vaitx tan curt
¡pensau com mo menjaria!....

De dins cuynas surt s'oló
que sempre fan ets aguiats
y altres classes de bugats;
y un no pot contemplarhó
pues voldria menjarmó,
no poguent arribari
y ben trist he de partí
cap a mirá a un'altre part....
¡Oh si jo fos un moscart
qu'hey aniria a picari!

De dins botigues surt gent,
de c'as carnicés també,
haventi qualche carré
que de truy un jens hey sent,
y per allá jo estic vent
amb bastant de mal humó
que surten coses, lectó,
de la keca y de la meca,
pero de dins mon butxeca
no en surt ni un velló.

PEP NOY

ETS AGUINALDOS

¡Reviva Deu! lectó estimat. Per nol-
tros Nadal es un gran día.

S'oló d'un bon rostit, d'ets aguiats, de
totas aquestas brollerias tan celebradas
pes *gastrónomos*, com també sa vista de
tota clase de torrons, grapinyadas, confits,
coques fruytas, y sobre tot vins, y licors,
si lectó estimat, sobretot vins y licors d'
aquells qu'es diuen de Jerez, champagne
rom. etc. mos entusiasma moltissim.

Pero si també heu anam a cercá, es día

de Nadal es sa ruina de moltas butxecas.
Perqué, deixant ana es gastos des menjá,
comensan per veni, es femetés, serenos,
cartés, repartidós de diaris, repertidós de
telegramas, y en fin tot Deu amb sos a-
ginaldos d'en Barrabás. ¡Ah! Y en lo que
no pensava tampoc era amb sos dimonis
de barbés, que cuant han prés es pel a sa
care llevó el prenen a sa butxeca amb sos
FELICES, y es Calendari des ritual.

Moltas vegades ne trobats molts, per
aquest temps, amb sa barba sense afeytá
y los he dit:

—¿Y que no t'has anat a afeytá?

—No senyora, perque si un sen ni vá,
li envergan s'aguinaldo pes morros y bo-
nanit si et colgas.

Y com aquest molts.

Y ja que parlam d'aixó, y tene
ploma muyada de tinta, los contaré un fet
passat dins cameva mateix.

Era es día de Nadal Es meu senyó que
té un génit de cent mil donas veyas cuant
se tracta de pagá, estave lletjint un llibre
anarquista, que tant l'entusiaslava que
pegave qualche toc demunt sa taula que
feya més estruendo qu'es nostro Saitx
cuant toca es tambó.

Amb aquest intermedi entrá sa criada
y digué:

—Senyó... hey há es repartidó de te-
legramas que dú s'aguinaldo, y are es-
pera que li donguin qualche cosa....

Y es meu homo tot cremat contestá:

—¡Pues diguelí que ja li darem l'añ
passat!

DONYA LLESSANTA

A n'es lectós

EN XERRIM en general
a tots desitjá aquest día
que passeu amb alegría.
sas dues festas de Nadal.
Que fassau bonas dinadas,
que menjeu molts de torrons,
que canteu moltas cansóns
que no tengueu *coligades*.
Y despedintmós de voltros,
vos deim una cosa, qu'es:
que sí al cas vos sobre res
que sempre penseu amb noltros.

TOTS ES REDECTÓS D'EN XERRIM

¡NADAL!

Ara vé Nadal,
menjarem torrons
y amb una guiterra
cantarem cansóns

(Populé)

¡Aviat tendrem Nadal!

Vat-aquí s'exclamació que fá tot es po-
ble espanyol. Vat-aquí s'exclamació qu'
ha fet fins are. Vat-aquí s'exclamació
que perventura no ferá més amb alegría
si sas cosas ne's componen.

Nadal per noltros significa es dia mes alegre de s'añ. Per molts es s'alegría perquè sa taula de la casa está plena de menjás de tota classe y torróns, coques, fruytas y vins de totas maneres, y per altres es alegre perquè en tal dia el Bonjesuset nesqué, per salvá tots es pecados de la terra.

Mes hem de pensá qu'enguañ m'entras noltros ets espanyols estirem menjant y divertintmós, a devora una bona estufa, allá pes centro d'Europa molts de soldats estiran batallant es temps que sa neu conjelegerá es seus mrátirs cosos. Hem de pensá que mentres noltros estirem riguent y cantant, molts mares, molts esposas, y molts fiyas, plorarán a dins una miserable casota, sa mort d'es fi, de s'homo o d'es pare a se guerra. Hem de pensá que mentres noltros mos divertirem, entre es cants des convidats, es só de ses guiterras y es baf d'es vins y licors, per altres parts molts personas se *divertirán* anant a demená llimosna patint fam y fret.

Y amb honó a tals martirs los hem de tributá un recort, en tal dia. Amb nom del Bonjesuset, qu'enguañ ferá mil noucents desset anys que vengué a n'el mon, hem de resá pes pobres mártirs de sa guerra Europea, perquè Ell las recompensá dantlos un bon puesto a n'el Cel, cuant haguín abandonat aquest vall de miseris, y de inmundicis.

¡Gloria a n'es martirs de sa Guerra!

FLÓ DE LLÍS

De sa Regió

EN XERRIM dona ses bonas festas a tots es seus Corresponsals, y los desitja que les passin amb mes alegría y salut qu'ets altres anys.

De ARTA

(Conclusió)

No vuy acabar sense posá sa realisació de s'idea que varias personas m'han despartat, de fundá una societat de socorros mutúos completament deslligada de tota política y manetjada p'els mateixos asociats, Estám estudiant sa redecció d'un reglament, y encare que no podem dedicar a n'aquesta feina tot es temps que voldriam, esperam qu'antes de sa primavera qui vé podrá ja funcionar. Aquesta societat podría tal vegada essé principi o base d'altres proyectes y deuria sempre procurar unir els seus esforços y treballs amb altres societats que se proposen els mateixos o semblants fins.

Artá 13 de Novembre 1917.

De PORRERAS

Aquí hey havia una criada porrerenca que perquè tengué cuestións amb so novio, parti a posarse per criada a Sólle, llogansé a una casa d'es carré de sa Lluna. A n'es pocs dias d'estari ja té *amores* amb so senyó, y cuan pujaven s'escala se daven besades y afarradas pes coll.

Jó l'avis a ella pes seu bé y en especial a ses personas que tenguen interés amb ella.

De MANACÓ

Dia 7 de Desembre a dins es Centro «Variedades» si feya Cine y com qu'ets empleats no saben se seua obligació, no s'empatxan de si fumen o no fumen. No cuidantse d'aixó resulta qui ni ha que tenen vomits, meretjaments, mal de ventre y es veuen obligats a amollá qualche perfum de part derrera. Resulta es divenbres, que ni hagué un qu'amollá un *pet*, y sa policia qu'es componia de sis municipals tregueren a defora tots ets d'un banc, diguent a n'es porté qu'en que tornassen pagá no los deixassen entrá. Are dic jó: ¿Per quin motiu los tregueren a defera si no eran élis es qu'havían fet es *pet*, ennosé es de s'aire part? ¿Perqu'és senyós policias que voltros just treys a defora es de casa pobre, y a n'es de casa rica los dexau té? ¿Es per pó de que no vos llevin es vestit?

Aixi es qu'unaltre vegada, mirauvós en lo que feys, pues pot sé que vos resulti tot lo que menos vos creys.

UN QU'EL TREGUEREN.

Segona part de sa viuda:

Un vespre d'aquesta setmana, sa viudeta acompanyada d'una companyera seua después de passetjarse per sa plassa s'entraren a dins un café de per allá ahónt un homo pagá es gasto a n'aquets dos escarabats, y digué a sa viuda:

—Mira, me vuy alsá guerré des dos *favoritos* teus, ja que son dos quebrats: un no té pá per dá a s'atlot y s'altre no en té per dá a sa seva dona. Mira: si treus aixó a defora, y vols está d'acuerdo amb mi te daré deu pessetas setmanals, ja que no estic amb sa dona ni tú amb s'homo, y además ja mos coneixem des balls de máscaras que ballavem plegats.

Aixó es sa conducte de sa viuda, la setmana qui ve vendrá sa tercera part.

AQUELL DE LA SETMANA PASSADA

De BUJE

(Continuació)

De seguida que m'he vé, sortí a defora prenguent cap a «Can Tofol Guixes» ahón com ja estave enterat des diumenje anteriori, havian de difini s'assunto prome-

tentmé que faria nulas totas aquellas paraulas que havia ditas.

Una vegada arribat a «Can Tofol Guixes» crida en Llorens *Llavorí*, a nes corral y jo después de brindá en *Xesc Roté* també hey sortirem, confiant sa parua a n'el Xesc, y una vegada expiçada sa conversació havian tenguda, estant conforme en *Llavorí*, el Tenorio heu negá tot única cosa que no negá digué que no li recordava ¡Infame!

¿Tú no t'en recordarás después d'havé estat tot lo dia s'assunto de sa teua boca? ¿Sabrias explicarmé es gran interés que tenias, y tal volta tens encarare per ferme rompre sas relacions amb sa jove que jo las sostenc a n'aquest poble, y de sa manera tant deshonorosa com t'havias proposat? Mes res des teus plans t'ha servit.

Es Corresponsal de Campanet

• siga en Toni Beteta

(Acabaré)

D'ALARÓ

A mon amic el Sen Xesc:

Apreciat companyero des truc: S'altre dia de pajes vos donave conte de quatre *lleurinyeras* de jugadós d'es poble d'Alaró, cridant s'atenció de s'Alcalde, y diguentli qu'es gust d'es poble seria que mos deixás una bona boca antes d'abandoná s'Alcaldía qu'espira per cap d'añ, fent una profitosa campanya cuantre es jocs prohibits, fomentats per un cacique liberal, un poc defectuós de sa vista.

Dupt qu'aquest petit cop de redoblo, hají arribat a s'Alcalde, pero si qu'estic segú qu'aquest no fé *oreyas de ganso*, a n'es vibrant pregó del senyó Públic. (publicat demunt EN XERRIM y heu prova a s'actividad en qu'ha aturat es jocs sortint el senyó Alcalde en sos *cans de casa*, Guardia Civil, y dona una batuda agafant, segóns veus d'es poble, dues llebres, que asustadas no pogueren foji acorrensos de rraera es seus companyeros, que partiren com un llamp del dimoni.

Y en fin per acaba donc sa mes sincera felicitació a s'Alcalde, en nom d'es poble y també a n'es digníssim companyero Sr. Jefe de sa Guardia Civil y C.^a y llevo donc un premit d'honó a s'inventó d'es pregó, y encare que no'l coneguí pos a sa seua disposició es meus tarcons y massa per ferli gratis totas sas estellas que necessit durant s'Ivern.

Arreveure, sen Xesc, y memoris a sa vostre *Cronete*, mado Buvina.

UN LLENYATE

D'ESCORCA

A n'aquest poble hey ha una possessió anomenada per *Son Llobera*, habitada per cinc famelletes, de los quals ni ha quatre que son fradines y s'altre casada.

D'aquestas quatre ni há dues, que me reixen cremá y ventá sa sendre. Es, sa

questió, que jo convers qualche vegada amb una de sas altres dues, y una d'aquelles qu'es d'aqueixas de «mirem y n'òm toquis», m'ha presa s'idea de passar-mé sempre per sa garrova, y di cosas d'mí, qu'a la fi totas sa fonan amb fum de formatjada. Tot vé perque élla festetja un jove de Sineu, y jo a caseva son molt mes ben rebut qu'es seu novio. Llevó m'ha pres es sistema de convidá joves per veure si conquistan sa meva atlota, y me dongui a mi es passaport, pero pareix que sa meua futura esposa los dona horxate a tots. Llevó s'altre de ses dues que mereixen essé tocades, perque jo le acompanyade varias vegades ja havia presa s'illusió de que la volia festetjá y nada menos es una atlota que ja ha doblegat es trenta anys!

Per avuy ja basta y si sá tornan posá en jo, ja sap lo qu'ha de fé en

Pera Bisquerrá.

De ESPORLAS

Fá unas cuantas semanas qu'un parey de joves acordaren da una funció de comedi a n'ets esporlarins. Entre ets actós-empresaris ni havia un que li diuen es Farré que mereix essé tocat.

Es, es cuento, que sas portas des teatro s'obriren antes que sas de sa taquilla y es públic impacient per entrá, demená a n'es porté a veura si pagantli a éll es való de s'entrada podrian entrá. Aquest digué si, y sa jent comensá a entrá arribant es cas de qu'es teatro estave mitx ple y encare no havian ubert sa taquilla.

Amb aixó arriba una pareya de Guarcivils y una de Carabineros y sortint es Farré, deixa entrá sa Guardia Civil y es Carabineros no. Después doná una maltractada a n'es porté obrant com un loco.

Aquí sa mogué un alborot, acabant un parey de joves per escarrinxá entradas, tirantlés per sa care d'es Farré. Cuant aquest vé que la cosa s'embrutava digué a n'es carabineros que si hey volian entrá qu'hey entrassan, pero aquests obrant així com los tocava digueren que no.

També es digné de fé constá, qu'es demati de sa funció se venian entradas a uns y n'ets altres no, Venc a n'es di qu'es feyan parts y cuarts.

Y ¡viva la Pepa!

De FORNALUTX

A n'el senyó Manuama:

Referent a s'escrit d'aquest senyó, de la setmana passada, y vent qu'aquest senyó quedá embabayat lletjint es meu escrit, estrañ molt qu'un senyoret que pretén de cames primas y de poque gana, despreciy lo que jo li hagués pogut dá, per pó de que no li hagués posat malas herbas. Sabrá, idó, el senyó Manuama, que sas herbas que noltros hey posarem

varen essé per dá bon gust a s'aguiat y no per enverená ningú.

Pero encare que mo despreciy li vuy torná recordá que tenc sa pell a isa seva disposició.

Y referent a lo de si jo prenc es peli a a n'es fornalutxencs es per ferlós ana amb sa care ben lluenta y per sa seva comoditat, pero referent a lo altre, sapigué qu'encare no m'he proposat prenirhó a n'es lectós d'aquest setmanari, com vosté suposa.

Y per acabá li dire que trob que li falta a vosté un poc d'educació, vent que té s'atrevement de tractarmé de tú, no recordantmé d'havé jegut may amb éll, perque m'atribuyesca aqueix calificatiu.

Es MATEIX JERONISTA

XERRIMADES

Diumenje passat, a nes cine de «La Defensora» mos donaren una película menos de sa que deya es programa, o sia, qu'enloc de ferné una de dues parts, enferen un altre just d'una.

¡Mirau qu'heu son vius aqu'ets empresaris novells! Veim qu'apesa d'essé nous la saben llarga.

A n'es número anterió vaix lletji una xerrimade dant un avis a n'en Xispe, y jo per no fé menos també ni vuy dá una altre, pues aquest subjecte quant té es carro des fems ple ni siquiera lleva sa campanilla, y per aixó es que no hey ha dimoni que l'entenga y llevó si a una casa li donen dues caixas de fems ja s'en va resant el rosari y diguent mal d'aquella casa.

Ara jo li atvertesc que, si continúa fent aquets disveris y mermulant el próxim pot essé que qualche dia trobi a un o a un altre homo amb un humó de mil dimonis, y no el posi éll per caixó a dins es carró, a pesá, qu'aquest Xispe ja s'hagui bareyat amb molts.

UNA CABESSA D'AYS

A n'es Cine-Victoria es dia de sa velada, hey havia a n'es públic un jove que tot se fon amb *sopa fusa*, y una jove molt moix.... (¡vell no la vuy anomena! ¡llevonses sabriau tant com jo y heu xerrariul), idó aquets dos s'acostaven un poc massa, y sa *sopa fusa* li fregava es morros per sa galta.

*Sopa fusa, sopa fusa,
sopa fusa enresopada,
torney un altre vegada
y amb so mallorquí que s'usa,
t'en durás mala pedrada.*

UN ESPECTADÓ

Dilluns demati, devés las sis, s'entregá a sa nostra redacció, quant acabavem d'o-

bri, una lletera feta una *nea* xopa de cap cap a peus y despedint una oló de *xarumbo* ben molestosa.

Segóns digué, quant passava per «S' Hort de Viu», devés las cinc des demati li havian trabucat, desde sa finestra d'una casa es contengut d'un *guiem*.

Mos suplicá que fessem constá en nom d'ella sa seua mes enérgica protesta, y demana a sas Autoridats que mirin de posá coto a tal escándol.

Se diu que Sa *Padrina* torná loca desde sa *singlada* de sa Diputació.

¡Mirau que después de tants de dobbés gastats, disguts y bregues, vengui aixó! ¡Una bufada de sa Diputació, aná a tomá lo qu'ha n'es mauristas costá, tanta pena edifica!

Ells deyan «¡Nuestro triunfo!» pero a lo que veim, ha estat un triunfo esgarrat.

A n'el «Sóller» lletjim cada semana unas cartas dirigidas a n'es directó d'Es *Fematé*.

Noltros no sabem quin diantre de periódic es aquest, pero suposam si aqueixas cartas van dirigidas a n'es mateix directó del «Sóller».

Es companyero Felip Xamena, mos comunica, que baix sa seua presidenci, es dia 16 del corrent, sa fundá a n'aquesta població, una societat obrera amb so titol de «Federación Obrera Sollerense», la cual se separará completament de sa política mirant just pes ben está de sa clase trabajadora.

Agrahim s'atenció qu'ha tenguda amb noltros en Xamena, y de itjam a sa novel Societat molts prosperidats y que puga arribá a port es noble fi qu'es proposa.

Hem rebut una invitació per assistí a n'es balls que comensaran a celebrarse demá vespre a n'es Saló «C'an Domingo».

Los dam las gracies per s'atenció y prometem no ferí falta, pues noltros en tractarse d'ana de gorra totduna en som.

CORRESPONDENCI

Un qu'heu sap—Alaró—La setmana qui vé sortirá.

Corresponsal de Manacó Heureu rebut carta.

Corresponsal de Campanet—Tot lo altre anirá sortint.

R. S.—Porreras—Aquest individu ja ha estat massa tocat. E viau altres coes.

Un qu'heu sap tot—Bujer—Sortirá la setmana que vé.

Un qu'heu sap cert—Esporas—Lo mateix vos deim.

Un guapet—Inca—Jermanet, vos heu olvidat de dí de quin poble es s'e crit.

Corresponsal de Felanitx—Aquets dias rebreu recibos.

Un inspectó—Binisalem,—La setmana qui vé.

Corresponsal de Binisalem—Conforme en tot.

Heureu rebut es llibre.

Un que son do—Sa Poble—Tot lo vostro es copiat. No solem fé «segonas edicions».

Un qui ha estat servit—Sa Poble—Sortirá.

SOLLER.—Tip. de Calata ynd y C.